

John Steinbeck

İNÇİ

Türkçesi: Tomris Uyar

Roman

1

Kino, alaşafakta uyandı. Yıldızlar parlıyordu daha, tan, doğuya düşen gök parçasının alt kısımlarına soluk bir ışık çekmişti. Horozlar, bir süredir ötüyorlardı, erken ci domuzlarsa dalları, tahta parçalarını durmaksızın didikleyip gözden kaçmış yemleri bulma telaşındaydılar. Orkinos ağlarının ötesindeki saz kulübenin dışında bir kuş sürüsü cik cik ediyor, kanat çırpıyordu.

Kino'nun gözleri aralandı, önce, gittikçe aydınlanan kapıya baktı, sonra da Coyotito'nun uyuduğu tavana asırlı beşiğe. Neden sonra da yanı başında, hasırın üstünde uyuyan karısı Juana'ya baktı; mavi yeldirmesi burnunu, göğüslerini, sırtını örtmüştü. Juana da gözlerini açtı. Kino ne zaman gözlerini açsa, onu uyanmış bulurdu, şimdiye kadar hep böyle olmuştu. Juana'nın gözlerinde küçük yıldızlar yanıp yanıp sönüyordu. Kocasına her sabah nasıl bakıyorsa, bu sabah da öyle bakıyordu.

Kino, kumsala vuran sabah dalgalarının şıpırtısını duydu. Ne güzel — gözlerini yumdu, bu ezgiye kulak

verdi. Bunu yapan belki yalnızca kendisiydi belki de tüm halkı. Kino'nun halkı bir zamanlar türküler bestelemek konusunda harikaydı; öyle ki her gördüklerini, her düşündüklerini, her yaptıklarını, her duyduklarını türkülerle dökmüşlerdi. Ama bu gelenek eskimişti, gerçi türküler bugün de yaşıyordu, Kino onları ezbere biliyordu ama yenileri eklenmemişti. Bu, kişisel türkülere yer olmadığı anlamına gelmiyordu. Şu anda Kino'nun içinde duru ve yumuşak bir türkü yükseliyordu, kelimelere dökebilse Ailenin Türküsü derdi ona.

Nemli havadan korunmak için battaniyesini burnuna kadar çekmişti. Yanı başındaki kıpırtıyla o yana döndü. Juana nerdeyse çıt bile çıkarmadan kalkıyordu. Sert, çıplak ayaklarıyla Coyotito'nun uyuduğu beşiğe yürüdü sonra, eğildi, tatlı bir şeyler söyledi. Coyotito bir an ona baktı, sonra gözlerini yumdu, yine uykuya daldı.

Juana, sönmüş ateşe gitti, tutuşmamış bir kömür buldu, onu yelpazeledi, üstüne çalçırpı döktü.

Kino da kalkmıştı şimdi, battaniyesine başını, burnunu, omuzlarını örtecek şekilde sarındı. Sandaletlerini giyip dışarı, tanyerini gözlemeye çıktı.

Kapının önüne çömeldi, battaniyenin uçlarını dizlerinin çevresinde topladı. Körfez bulutlarının parıltılı beneklerinin göğe doğru alev alev yükselişini izledi. Bir keçi yanaştı, kokladı onu, soğuk sarı gözlerini yüzüne dikti. Kino'nun arkasında, Juana'nın yaktığı ateş harlanmış, kulübenin çatlaklarından ışık oklarıyla geçerek kapının dışına oynak bir ışık dörtgeni uzatmıştı. Gecikmiş bir güve, büyük bir şamatayla içeri, ateşi bulmaya daldı. Ailenin Türküsü, şimdi Kino'nun arkasından yükseliyor-

du. Türkünün temposunu belirleyen, Juana'nın sabah kahvaltısı için mısır dövdüğü dibeğin sesiydi.

Tan, hızla ağarıyordu artık, şöyle bir serpinti, bir ısıltı, bir ışık, derken güneşin Körfez'den yükselişiyle birlikte bir ateş patlaması. Kino, gözlerini güneşten korumak istedi, yere baktı. Çöreklerin tek tek hazırlanışını duydu, tavada kızarıırken çıkardıkları mis gibi kokuyu. Karıncalar toprakta harıl harıl çalışıyorlardı, kara, parlak gövdeleriyle iri karıncalar, sonra küçümen boz, tez ayaklı karıncalar. Kino, dev bir karıncanın kurduğu toz tuzağından deliler gibi kaçmaya çalışan küçük karıncayı bir Tanrı gibi kayıtsızca izledi. Cılız, utangaç bir köpek yanaştı yanına, Kino'dan tatlı bir söz duyunca da hemen oraya kıvrıldı, kuyruğunu özenle patilerinin üstüne yaydı, çenesini de bu tüy yumağının üstüne zarifçe yasladı. Kara bir köpekti, kaşlarının olması gereken yerde sarı altınsı benekler vardı, öteki sabahlar gibi bir sabahtı ama yine de hepsinden güzelmiş gibi geldi Kino'ya.

Kino kolanların gıcirtısını duydu, Juana, Coyotito'yu sallanan beşiğinden indirmiş, altını temizlemiş, beline düğümlediği şalına sararak göğsüne yakın bir yere bağlamıştı. Kino bütün olanları bakmadan da görebiliyordu neredeyse. Juana, alçak sesle eski bir türkü söylüyordu, üç notadan oluşan ama sessizliklerden yana zengin bir türkü. Bu türkü de aile türküsünün bir parçasıydı. Hepsi bir parçaydı. Ara sıra boğaza tıkanan acılı bir müzik dizesiyle yükseliyor, işte güven budur, diyordu, sıcaklık budur. *Bütünlük* budur.

Çitin karşı kıyısında başka saz kulübeler de vardı, onlardan da duman yükseliyordu, kahvaltı sesleri duyulu-

yordu, ama bunlar başka türküleri, onların domuzları başkaydı ve karıları Juana değildi. Kino, gençti, güçlüydü, siyah saçları esmer alınına dökülmüştü. Gözleri sıcak, yabanıl, parlaktı, bıyığı ince, sert telliydi. Battaniyesini burnundan çekti, karanlık, zehirli hava dağılmıştı, eve sapsarı güneş ışığı vuruyordu. Çitin yanındaki iki horoz eğildiler, kanatlarını dikleştirip enselerindeki tüyleri kabartarak birbirlerine meydan okudular. Acemi bir dövüş olacaktı besbelli. Av hayvanları değildiler. Kino bir an gözledi onları, sonra gözü ta uzaklardaki tepelere doğru hızla kanat çırpın yaban güvercinlerine takıldı. Dünya uyanmıştı artık, Kino da kalktı, saz kulübesine girdi.

O, kapıdan girerken Juana, yanan ateşin başından kalktı. Coyotito'yu yine beşiğine yatırdı, sonra kendi siyah saçlarını taradı uzun uzun, iki örgü yaptı, uçlarını ince yeşil kurdelelerle bağladı. Kino, ateşin başına çöktü, mısır çöreğini dürüp sosa batırarak yedi. Biraz da pulk* içti, kahvaltısı buydu işte. Şenlik günleri dışında bildiği tek kahvaltı buydu. Çatlayıncaya kadar çörek yeyip hastalandığı bir panayır şenliğini saymazsa. Kino kahvaltıyı bitirince, Juana da ateşin başına geldi, kahvaltısını etti. Bir kerecik konuşmuşlardı bu arada, ama konuşmak salt alışkanlıktan doğuyorsa ne gereği vardı ki. Kino, mutlulukla içini çekti, konuşma buydu işte.

Güneş, saz kulübeyi ısıtıyor, uzun ışınlarla çatlaklarından içeri sızıyordu. İşte bu ışınlardan biri Coyotito'nun yattığı beşiği tutan kolanlara vurdu.

* Pulk (*Pulque*): Agave bitkisinden elde edilen hafif alkollü bir içecek. Meksika kültüründe büyümlü bir güce sahip olduğuna inanılır. (y. n.)